

Slysatrygging sjómanna

Skilmáli nr. S-12

Sbr. kjarasamninga Landssambands smábátaeigenda við stéttarfélög fiskimanna

1. kafli Bótasvið

1. gr. Skilgreining

Í váttryggingarskilmálum þessum eru hugtökín félagið (Vörður tryggingar hf.), váttryggingartaki og váttryggður notuð í sömu merkingu og í 62. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

2. gr. Váttryggingarsvið

2.1 Félagið greiðir bætur vegna slyss er sá sem váttryggður verður fyrir, eins og segir í váttryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun og skilmálum þessum.

2.2 Váttryggðir eru þeir sem ráðnir eru í skipsrúm hjá váttryggingartaka á skipi því sem, tilgreint er í váttryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun og slysið hefur borið að höndum er viðkomandi var staddur á skipinu eða vann í beinum tengslum við rekstur þess.

2.3 Með orðinu „slys“ er hér átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem tryggður er og gerist án vilja hans.

3. gr. Aldurstakmörk

Félagið váttryggir ekki börn yngri en 15 ára gegn tímabundnum missi starfsorku og ekki fyrir hærri dánarbótum en sem nemur venjulegum útfararkostnaði.

4. gr. Aðrar takmarkanir á bótaskyldu

Félagið bætir ekki:

4.1 slys sem beint eða óbeint eru af völdum kjarnabreytingar, jónandi geislunar, mengunar af geislavirkum efnum, kjarnaeldsneytis og kjarnaúrgangsefnis eða af völdum styrjaldar, innrásar, hernaðaraðgerða, borgararósta, uppreisnar, uppþots eða svipaðra aðgerða;

4.2 slys af völdum hryðjuverka vegna hvers konar líffræðilegra eða efnafræðilegra áhrifa og/eða eitrunar, þ.m.t. vegna sýkla og veira.

5. gr. Bætur samkvæmt skaðabótalögum

5.1 Valdi slys þeim sem váttryggður er líkamstjóni eða dauða skulu bætur ákvarðast eftir reglum skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum leiði það til hærri heildarbóta en samkvæmt 172. gr. siglingalaga nr. 34/1985 og nánar er mælt fyrir í 6. og 7. gr. í skilmálum þessum.

5.2 Eigi váttryggður eða sá sem tryggður er rétt til bóta úr lögboðinni ábyrgðartryggingu ökutækis eða slysatryggingu ökumanns og eiganda skerðast bætur skv. gr. 5.1 sem því nemur.

5.3 Skaðabætur frá bótaskyldum þriðja aðila og/eða úr ábyrgðartryggingu hans koma til frádráttar bótum skv. gr. 5.1.

6. gr. Dánarbætur

Valdi slys dauða þess sem váttryggður er, innan þriggja ára frá slysdegi, greiðast dánarbætur þær sem í gildi voru á slysdegi sbr. 172. gr. siglingalaga nr. 34/1985, að frádrögnum bótum fyrir varanlegt líkamstjón sem félagið kann að hafa greitt vegna sama slyss. Félagið hefur rétt á að láta fara fram krufningu á líki hins látna til þess að leidd verði í ljós dánarorsök eða annað sem máli gæti skipt um bótaábyrgð félagsins.

7. gr. Bætur við varanlegt líkamstjón

7.1 Valdi slys þeim sem váttryggður er varanlegu líkamstjóni, innan þriggja ára frá því að slysið varð, greiðast örorkubætur á grundvelli þeirrar upphæðar sem var í gildi á slysdegi sbr. 172. gr. siglingalaga nr. 34/1985..

7.2 Örorku skal meta í hundradshlutum samkvæmt töflum Örorkunefndar um miskastig sem í gildi eru þegar örorkumat fer fram. Meta skal skerðingu á líkamlegri færni, án tillits til starfs, sérstakra hæfileika eða þjóðfélagsstöðu hins slasaða. Sé áverka hins slasaða ekki getið í töflum Örorkunefndar um miskastig skal meta hann sérstaklega með hliðsjón af töflunum. Örorka getur aldrei talist meiri en 100%.

7.3 Örorkubætur greiðast í hlutfalli við váttryggingarfjárhæðina, þó þannig að hvert örorkustig frá 26-50% verkar tvöfalt og hvert örorkustig frá 51-100% verkar þrefalt. Bætur við örorku sem metin er 100% verða því 225% af váttryggingarfjárhæð vegna örorkubóta.

7.4 Við ákvörðun örorkubóta skal að auki fylgja eftirfarandi reglum

a) Missir eða bæklnar á útlím eða líffæri, sem var ónothæft fyrir slysið, gefur ekki rétt til örorkubóta. Vegna missis eða bæklnar á útlím eða líffæri, sem áður var bæklað, skal meta örorku með hliðsjón af bæklninni fyrir slysið.

b) Örorkan ákveðst í fyrsta lagi einu ári eftir slysið með hliðsjón af ástandi slasaða þá. Telji slasaði eða félagið að örorkan geti breyst, getur hvor aðili um sig krafist þess að endanlegu örorkumati verði frestað, þó ekki lengur en í þrjú ár frá slysdegi.

c) Þótt gera megi ráð fyrir að ástand hins slasaða kunni að breytast skal undantekningarlaust framkvæma örorkumat í síðasta lagi þremur árum eftir slysið. Í þessu tilfalli ber að ákveða örorkuna eins og gera má ráð fyrir að hún verði endanleg. Ef líkur eru til að ástand hins slasaða megi bæta með lækni meðferð eða þjálfun og hann veigrar sér við án gildra ástæðna að gangast undir slíka meðferð, ber samt sem áður við ákvörðun miskastigs að taka tillit til hugsanlegs bata sem slík meðferð kynni að hafa í för með sér.

d) Ef hinn slasaði deyr eftir að meira en ár er liðið frá slysdegi, en áður en endanlegt örorkumat hefur farið fram, greiðast bætur samkvæmt bráðabirgðaörorkumati sbr. b) og c) lið.

e) Slyss sem einungis valda lýti eru ekki bótaskyld.

8. gr. Bætur fyrir tímabundinn missi starfsorku

Bætur fyrir tímabundna örorku (dagpeningar) greiðast samkvæmt 172. grein siglingalaga nr. 34/1985.

2. kafli Almenn skilyrði

1. gr. Gildistaka – greiðsla iðgjalds - uppsagnarréttur

- 1.1 Vátrygging þessi tekur gildi þegar að félagið eða umboðsmaður þess hefur samþykkt vátryggingarbeiðni. Iðgjald ber að greiða þegar vátryggingin tekur gildi og síðari iðgjöld á tilgreindum gjaldþögum. Félagið sendir vátryggingartaka tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins. Í tilkynningunni skal greiðslufrestur tilgreindur sérstaklega sem skal vera einn mánuður hið skemmsta frá þeim degi sem tilkynningin er send. Sé iðgjald ekki greitt innan greiðslufrests reiknast dráttarvextir á iðgjaldið.
- 1.2 Sé iðgjald ekki greitt þegar greiðslufresti lýkur skv. 1. mgr. er félaginu heimilt að senda sérstaka aðvörun, þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga, ella fellur vátryggingin og ábyrgð félagsins niður, sé iðgjald þá enn ógreitt. Vátryggingartaki skal engu að síður greiða iðgjald fyrir það tímabil sem vátrygging var í gildi.
- 1.3 Hafi vátryggingartaki ekki samið sérstaklega við félagið um greiðslu iðgjaldsins áður en frestur skv. 2. mgr. rennur út telst það ógreitt, ef það er ekki að fullu greitt þegar fresturinn er úti.
- 1.4 Krafa um greiðslu iðgjalds er send á heimilisfang vátryggingartaka sem tilgreint er í þjóðskrá nema hann hafi tilgreint annað heimilisfang sérstaklega. Breytingar á heimilisfangi skal þegar í stað tilkynna félaginu.
- 1.5 Vátryggingin gildir fyrir það tímabil sem tiltekið er í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Að því loknu endurnýjast vátryggingin sjálfkrafa í eitt ár í senn, sé vátryggingunni ekki sagt upp af hálfu vátryggingartaka innan mánaðar frá því félagið sendi endurnýjunarkvittun. Vátryggingataka er þó ekki skylt að tilkynna uppsögn fyrr en með 15 daga fyrirvara fyrir endurnýjun. Vátryggingartaka er jafnframt heimilt að segja upp vátryggingu, sem endurnýjast sjálfkrafa, vegna flutnings vátryggingarinnar til annars félags, sbr. 14. gr. og 75 gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Skal þá tilkynna félaginu um uppsögn með mánaðar fyrirvara og miðast uppsögn við næstu mánaðamót þar á eftir. Upplýsa skal til hvaða vátryggingafélags er flutt og frá hvaða tíma. Þegar vátryggingin er tekin vegna atvinnurekstrar, þar sem umfang rekstraraðila samsvarar fleiri en fimm ársverkum eða starfsemi fer að mestu leyti fram erlendis, getur vátryggingartaki aðeins sagt vátryggingunni upp við endurnýjun hennar og skal uppsögn í síðasta lagi hafa borist félaginu einum mánuði fyrir lok vátryggingartímabilsins. Félagið áskilur sér rétt til iðgjaldabreytinga og/eða skilmálabreytinga við endurnýjun vátryggingarinnar.
- 1.6 Séu sérstakar ástæður fyrir hendi skv. 18. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga er félaginu heimilt að segja upp vátryggingarsamning með 60 daga fyrirvara fyrir endurnýjun. Félagið sendir þá frá sér tilkynningu þess efnis skv. ákvæðum sömu laga.
- 1.7 Leiðrétting iðgjalds. Þegar iðgjald er ákveðið sem hlutfall af aflaverðmæti skips skal iðgjaldið leiðrétt til samræmis við aflaverðmæti skipsins næstliðið heilt fiskveiðiár, sbr. lög nr. 116/2006 um stjórn fiskveiða og skal miðað við að uppgjöri sé lokið eigi síðar en 30 dögum eftir að vátryggingartímabili lýkur.

2. gr. Ásetningur eða stórkostlegt gáleysi vátryggðs

- 2.1 Ef tjón verður rakið til ásetnings vátryggðs fellur bótaábyrgð félagsins niður.
- 2.2 Valdi vátryggður tjóni af stórkostlegu gáleysi getur það leitt til takmörkunar eða brottfalls bótaábyrgðar félagsins skv. 90. gr. laga nr. 30/2004. Við mat á ábyrgð félagsins skal líta til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að, hvort vátryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna og atvik að öðru leyti.

3. gr. Upplýsingaskylda vátryggingartaka

- 3.1 Við gerð eða endurnýjun vátryggingarsamnings ber vátryggingartaka, eða eftir atvikum vátryggðum, að veita félaginu þær upplýsingar um vátryggingaráhættuna sem félagið óskar sbr. 82. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Sömuleiðis ber vátryggingartaka, og eftir atvikum vátryggðum, að greina félaginu frá sérstökum atvikum sem hann veit eða má vita að hafa þýðingu fyrir mat félagsins á áhættunni.
- 3.2 Skýri vátryggingartaki sviksamlega frá eða leyni atvikum, er skipta máli um áhættu félagsins, eða gefur að öðru leyti rangar upplýsingar til félagsins, getur það haft í för með sér að bótaábyrgð félagsins takmarkast eða fellur niður sbr. 83. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.
- 3.3 Vátryggingartaki, eða eftir atvikum vátryggður, skal við endurnýjun vátryggingarsamnings, veita félaginu nýjar upplýsingar um heilsufar sitt, ef félagið óskar þess skriflega sbr. 3. mgr. 79. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.
- 3.4 Félaginu er heimilt að afla sér upplýsingar um fyrra heilsufar vátryggðs að fengnu samþykki hans.

4. gr. Skyldur vátryggðs við tjónsatburð

- 4.1 Vátryggður skal án ástæðulauss dráttar tilkynna félaginu um vátryggingaratburð á þar til gerðum eyðublöðum félagsins, ef unnt er, en annars á annan hátt til bráðabirgða. Vátryggður glatar rétti til bóta ef hann tilkynnir ekki félaginu um kröfu sína innan árs frá því að hann vissi um atvik sem bótakrafan er reist á. Ef félagið hafnar kröfu vátryggðs í heild eða hluta glatar hann rétti til bótanna ef hann hefur ekki höfðað mál eða krafist meðferðar málsins fyrir Úrskurðarnefnd í vátryggingamálum innan árs frá því að hann fékk skriflega tilkynningu félagsins um að kröfu hans væri hafnað.
- 4.2 Þegar það atvik, sem vátryggt er gegn, hefur gerst, eða hættu er á því að það gerist, ber vátryggðum skylda til þess að reyna að afstýra tjóninu eða lágmarka það. Vátryggðum ber að hlíta fyrir mælum félagsins sem beinast að því að takmarka tjónið. Hafi vátryggður af þessum sökum orðið fyrir útgjöldum mun félagið endurgreiða þau að því leyti sem þau teljast óhjákvæmileg. Sinni vátryggður ekki skyldu sinni samkvæmt þessari grein getur það haft í för með sér takmörkun eða brottfall bótaábyrgðar félagsins sbr. 2. mgr. 93. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.
- 4.3 Vátryggðum ber að leita læknis strax og slys ber að höndum, gangast undir nauðsynlegar læknisaðgerðir og fara í öllu að fyrir mælum læknis.
- 4.4 Við uppgjör tjóns skal vátryggður veita félaginu upplýsingar og afhenda gögn sem hann hefur aðgang að og félagið þarf til þess að meta ábyrgð sína og greiða bætur. Félaginu er heimilt að láta trúnaðarlækni sinn skoða vátryggða, svo og að afla sér upplýsinga um fyrra heilsufar vátryggðs. Félagið greiðir nauðsynleg læknisvottorð.

- 4.5 Ef váttryggður, eða sá sem á kröfu á hendur félaginu veitir af ásetningi rangar eða ófullnægjandi upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann á ekki rétt til fellur niður allur réttur hans samkvæmt þessum og öðrum váttryggingasamningum vegna sömu atvika. Við sérstakar aðstæður getur váttryggður þó átt rétt til bóta að hluta sbr. 2. mgr. 120. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.
- 5. gr. Uppsagnarréttur félagsins**
Félagið getur sagt upp þessum váttryggingarsamningi vegna eftirfarandi aðstæðna, nema annað sé lögboðið:
- 5.1 Með 14 daga fyrirvara ef veittar eru rangar eða ófullnægjandi upplýsingar um váttryggða áhættu, sbr. 1. mgr. 84. gr. laga um váttryggingasamninga nr. 30/2004. Hafi váttryggingartaki sviksamlega vanrækt upplýsingaskyldu sína getur félagið sagt upp váttryggingunni sem og öðrum váttryggingasamningum sem váttryggingartaki hefur hjá félaginu án fyrirvara.
- 5.2 Með viku fyrirvara ef váttryggður veitir af ásetningi rangar eða ófullnægjandi upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær greiddar bættur sem hann á ekki rétt til sbr. 120. gr. laga um váttryggingasamninga nr. 30/2004. Félaginu er ennfremur heimilt að segja upp öllum öðrum váttryggingarsamningum sem váttryggður hefur hjá félaginu, með sama fyrirvara, þegar svo stendur á.
- 5.3 Með tveggja mánaða fyrirvara ef aðstæður váttryggðs, þ.m.t. starf hans og lífshættir breytast á váttryggingartímabili á þann hátt að félagið hefði ekki samþykkt váttrygginguna ef slíkar upplýsingar hefðu legið fyrir við upphaf váttryggingatímabilsins.
- 5.3 Með tveggja mánaða fyrirvara, í kjölfar tjónsatviks og er félaginu jafnframt heimilt að segja upp öðrum váttryggingarsamningum sem váttryggingartaki hefur hjá félaginu með sama fyrirvara:
- 5.3.1 þegar tjónþungi váttryggingar er meiri en eðlilegt getur talist, t.d. 3 tjón eða fleiri á 12 mánuðum;
- 5.3.2 ef váttryggður hefur valdið tjóni af ásetningi;
- 5.3.3 ef váttryggður brýtur gegn varúðareglum;
- 5.3.4 ef alvarlegur trúnaðarrestur hefur orðið milli váttryggðs og félagsins.
- 6. gr. Breytingar á áhættu**
Sé tiltekið á váttryggingarskírteini að váttryggður sinni tilteknu starfi og sá starfsvettvangur breytist ber váttryggingartaka/váttryggðum að tilkynna félaginu það án tafar. Við slíkar aðstæður er félaginu heimilt að hækka iðgjald frá þeim tíma er áhættubreytingin varð. Hafi félaginu ekki borist tilkynning skv. 1. mgr. í síðasta lagi við greiðslu fyrsta iðgjalds eftir áhættubreytinguna og leiði vanrækslan til þess að iðgjald verður ekki hækkað, lækkar ábyrgð félagsins hlutfallslega sbr. 88. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.
- 7. gr. Endurgreiðsla iðgjalds**
- 7.1 Nýti váttryggingartaki eða félagið sér heimildir sínar, skv. þessum skilmála eða lögum nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga, til þess að slíta váttryggingarsamningnum á váttryggingartímabilinu endurgreiðir félagið iðgjald váttryggingarinnar hlutfallslega.
- 7.2 Greiði félagið dánarbætur vegna hins váttryggða eða 100% örorkubætur lýkur þó váttryggingunni hvað varðar þann váttryggða og iðgjald vegna hans endurgreiðist ekki.
- 8. gr. Endurkröfuréttur félagsins**
Eigi váttryggður fébótakröfu á hendur öðrum vegna bótaskylds tjóns, öðlast félagið þann rétt að svo miklu leyti sem það hefur greitt bætur vegna tjónsins.
- 9. gr. Gjaldþagi bóta – vextir af tjónskrófu**
- 9.1 Váttryggður, eða sá sem rétt á til bóta getur krafist greiðslu þeirra 14 dögum eftir að félagið átti þess kost að afla þeirra gagna sem þörf var á til þess að að kanna ábyrgð sína og ákveða fjárhæð bótanna sbr. 121. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga
- 9.2 Váttryggður á rétt á vöxtum af bótakröfu í samræmi við 123. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.
- 9.3 Allar bætur úr váttryggingu þessari dragast frá skaðabótum frá útgerð.
- 10. gr. Lög um váttryggingarsamninga**
Að öðru leyti en því sem kveðið er á um í þessum skilmála gildir um váttryggingarsamning þennan lög um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.
- 11. gr. Heimili – Varnarþing - Ágreiningur**
Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík. Ágreiningi um bótaskyldu má skjóta til Úrskurðarnefndar í váttryggingamálum. Upplýsingar um nefnd þessa og starfsháttu má fá hjá félaginu. Dómsmál sem kunna að rísa vegna þessa váttryggingarsamnings skulu rekin gegn félaginu fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur nema annað leiði af þjóðréttarsamningum sem Ísland er bundið af.

Skilmáli þessi gildir frá 01.01.2016

SÉRSTAKUR SKILDAGI VEGNA SLYSATRYGGINGAR Í FRÍTÍMA

Eftirfarandi skildagi gildir, ef hans er getið á skírteini eða iðgjaldskvittun

Bætur greiðast úr slysatryggingu þessari ef sjómaður slasast í frítíma sínum meðan hann er ráðinn í skiprúm hjá váttryggingartaka. Einnig greiðast bætur úr slysatryggingunni ef útgerðarmaður sem fiskar á eigin bát slasast í frítíma sínum á gildistíma váttryggingarinnar. Um slys, er verða í frítíma sjómanns, gilda eftirfarandi undanþáguákvæði

Félagið bætir ekki:

- a) slys sem beint eða óbeint eru af völdum kjarnabreytingar, jónandi geislunar, mengunar af geislavirkum efnum, kjarnaeldsneytis og kjarnaúrgangsefnis eða af völdum styrjaldar, innrásar, hernaðaraðgerða, borgararósta,

- uppreisnar, uppþots eða svipaðra aðgerða. Sama gildir um slys sem beint eða óbeint eru af völdum jarðskjálfta, eldgoss, flóða, skriðufalla, snjóflóða eða annarra náttúruhamfara;
- b) slys er sá sem tryggður er verður fyrir í handalögmáli, við þátttöku í refsiverðum verknaði, undir áhrifum deyfi- og/eða eiturlyfja eða í ölæði, nema sannað sé að ekkert samband hafi verið milli ástands þessa og slyssins;
- c) slys sem verða vegna ljósbaða, lækningameðferðar, skurðaðgerðar eða lyfjanotkunar, nema það sé að læknisráði vegna bótaskylds slyss;
- d) slys sem verða vegna stórkostlegs gáleysis þess sem tryggður er eða váttryggðs;
- e) slys sem orsakast af matareitrun, drykkjareitrun eða neyslu nautnalyfja;
- f) slys vegna eittraðra lofttegunda, nema það hafi orðið skyndilega og án vilja þess sem tryggður er.

ÚR SIGLINGALÖGUM

NR. 34/1985 - 172. GREIN

□ Útgerðarmaður ber ábyrgð á kröfum vegna lífs eða líkamstjóns þeirra sem ráðnir eru í skiprúm hjá honum hafi slys borið að höndum er hlutaðeigandi var staddur á skipi eða vann í beinum tengslum við rekstur skips enda þótt slysið eða tjónið verði ekki rakið til bilunar á tækjum eða ónógra öryggisráðstafana né heldur yfirsjónar þeirra er starfa í þágu skips. Lækka má fébætur eða láta þær niður falla ef sá, sem fyrir slysi eða tjóni varð, sýndi vítavert gáleysi sem leiddi til slyssins eða tjónsins.

□ Skyllt er útgerðarmanni að kaupa tryggingu fyrir dánarbótum og slysabótum er á hann kunna að falla samkvæmt 1. mgr. sem hér segir:

1. Dánarbætur

- a) 360.000 kr. við andlát er greiðast eftirlifandi maka og börnum á sambærilegan hátt og almennar lögerfðarreglur mæla fyrir um. Með „maka“ er einnig átt við sambúðarmann eða sambúðarkonu samkvæmt reglum Tryggingastofnunar ríkisins, sbr. 52. gr. laga um almannatryggingar.
- b) 140.000 kr. til viðbótar greiðslu skv. a-lið ef bætur greiðast samkvæmt c- eða d-lið og skiptast á sama hátt og bætur samkvæmt a-lið.
- c) Mánaðarlegar bætur til eftirlifandi maka í þrjú ár ber að greiða samkvæmt a-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar. Við andlát eftirlifandi maka ganga greiðslur þessar ekki í arf. Nú er eftirlifandi maki 45 ára eða eldri þegar slys ber að höndum og eigi með barn eða börn á framfæri sínu sem bætur taka eftir d-lið þessa töluliðar og skal hann þá njóta bótanna í sex ár frá því að slys varð. Ákvæði þessi skerða í engu réttindi maka vegna slysa sem orðið hafa fyrir gildistöku laga þessara.
- d) Mánaðarlegar bætur til barna að 18 ára aldri ber að greiða á hverjum tíma samkvæmt c-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar.

2. Slysadagpeningar og örorkubætur

- a) Dagpeningar sem greiðast eftir sömu reglum og dagpeningar samkvæmt 33. gr. laga um almannatryggingar, þó þannig að heildarupphæð dagpeninga sé aldrei hærrí en þau laun sem hinn slasaði hafði fyrir slysið.
- b) Vegna varanlegrar örorku greiðast bætur á eftirfarandi hátt: 9.100 kr. fyrir hvert örorkustig á bilinu frá 1-25%, 18.200 kr. á bilinu frá 26-50% og 27.300 kr. fyrir hvert örorkustig umfram 50%. Frá eingreiðslu dánarbóta skal draga örorkubætur, ef greiddar hafa verið.
- Upphæðir þær, sem um ræðir í 2. mgr., skulu breytast í samræmi við breytingar á næstlægsta launaflokki Dagsbrúnar (efsta starfsaldursþrepi) og skal Hagstofa Íslands birta tilkynningar um breytingar á framangreindum upphæðum eigi sjaldnar en á þriggja mánaða fresti.

Skilmáli þessi gildir frá 01.01.2016